

Locuint'a Redactorului:
si
Cancelari'a Redactiunil:
e in
Strat'a Morarilor Nr. 13.
Ieritorile nefrancata nu se voru
numai de la corespondenții regulari ai „Federatiunii“
Articlii tramisi si publicati se
voru arde.
~~~~~

# FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va esî Marti-a, Joi-a, Sambet'a si Dominec'a, demanet'a.

Pest'a,  
23 nov. 1868.

In momintele candu orgoliulu ungurescu si-a ajunsu culmea, candu diefa Ungariei au creatu legi cu total'a neconsiderare a dreptelor pretensiuni a le natiunilor neunguresci, candu persecutiunea contra barbatilor romani, cari sustinu dtepturile natiunei nostre neconsiderate, se continua cu atât'a inversiunare, candu primim scirea, că redactorulu „Gazetei Transilvaniei“ dlu Jacobu Muresianu, d'in caus'a pronunciamentului, este suspinsu d'in oficiulu seu de directoriu si profesoriu alu Gimnasiului d'in Brasovu in care calitate a functiunatu 31 aui cu celu mai splendidu succsu storeanu laud'a si stim'a toturoru, in acmeni mominte, anim'a fia cárui romanu trebuie se simta o mare mangaiare, vediendu cătă iubire fratiesca respira foile fratiilor nostri de preste Carpati; si noi n'am potè face o placere mai mare etitorilor nostri, de cătu care credem că li-o vomu caușa prin comunicarea urmatoruui articulu d'in „Romanulu“, alu cárui tonu barbatescu pote servî de indreptaru si vecinilor cárora este adresat:

„Amu crediutu, marturim cu dorere a nostra amagire, amu crediutu forte că a sunat or'a „egal'a indreptatîti a natiunalitătilor in Ungaria“ in diu'a candu marele omu de Statu alu Ungariei, dlu Deák retrase proiectulu Kerkápoly-Horváth si promise, că va presintă d'insulu unu altulu, care sê dea in faptu „egal'a indreptatîre a natiunalitătilor in Ungaria.“

Omulu crede ce'a ce doresce. Interesulu nostru dar', ca vecini, cereniu ca Ungaria sê fia libera si in adeveru poterica, amu crediutu că omenii de Statu ai Ungariei voru intarli in adeveru regatulu Ungariei, prin singurulu modu prin care elu se poate intarli si marî prin „egal'a indreptatîre a natiunalitătilor d'in Ungaria.“ Cumu in adeveru mai poteamu crede că dlu Deák, si partit'a alu carea-a este conducitoare, voru potè sê mai spere, că voru isbuti sê faca asta-di ce'a ce n'au isbutit in tempii de intunere, de focu si de sabia, si atunci candu ide'a natiunalităti era unu simplu instinctu si acelu-a inca numai in stare latenta! Cumu mai poteamu banul macarul Ungurii voru crede că potu devină poterici atunci, candu in famili'a loru va ferbe in colcote, si nebusite prin poterea materiale, acelu vulcanu teribile ce se numesce natiunalitatea! Si cătu mai cu sema nu mai poteamu crede intr'o asemenea orbia, candu una d'in natiunalitătile strivite este cea slava!

Ungurii au maltratatu totu-deuna pe Romani, ca unii ce d'in caus'a isolarii loru suntu — séu paru a fi — mai slabii. I-au maltratatu inca tocmai pentru ce'a ce trebuia sê-i iubesca mai multu: pentru devotamentulu loru neclintitu, in toti tempii si in imprejurările cele mai critice, cătra principale Transilvaniei. Cumu potu inse sê fia atât'u de orbiti, in cătu sê nu intielega, că nu totu astu-felul se potu juca si cu Slavii! Ei mai antâi suntu in imperiulu Austriei de patru ori mai numerosi de cătu Magiarii, si ei singuri egali in numeru cu tote cele-lalte natiunalităti, astu-felul in cătu ei compunu jumetatea Imperiului. Slavii apoi nu numai nu suntu isolati in Europa, dar' inca suntu langa d'insii milione de frati, carii sub felurite numiri, sunt d'in ace'a-si familie, au acel'a-si sange, acelea-si aspiratiuni; si daca Polonia este invinsa, Rusia inse este aci, si Ungurii nu de multu au vediutu armat'a Rusiei pe teritoriulu loru. Scimu bine că Ungurii au facutu ore-caric concesiuni Croatilor si curtenescu pe Serbi. Daru ar' trebul sê intielega că asemenea indulciri chiaru candu pentru momentu alina durerea, ele suntu numai nisce simple oblojiri. Stabila nu este de cătu dreptatea deplina si intreg'a dreptate. Acea dreptate n'au voit u inca sê o dea, si ca unii, ce ne interesam de prosperitatea Ungariei, vediuram cu dorere că si deakistii staruiesc in periculos'a ratecire d'a voi sê recladesca Statulu maghiaru pe celu mai teribile vulcanu.

Si in ce'a ce privesce pe Romani, de ce ore Magiarii nu voru sê-i aiba amici, si amici devotati, de cătu nisce servi, mai multu séu mai putieni subjugati si carii firesc voru fi siliti sê pandesca ori-ce oca-siune spre a se revoltă contra asupitorilor? A speră că voru potè de acumu nainte desnatiunaliză pe Romani este, mai repetîmu, cea mai mare d'in tote

asurditătile. Pentru ce dar' sê nu le dea dreptulu egală ca sê aiba intr'insii amicii cei mai devotati?

Maghiarii credu — si acést'a ni o spune foile loru — că suntu meniti a cuceri si Prinicipatele si a domnii astu-felu pana la Mareea-Negra. Intr'unul d'in numerile trecute ne amu incercat a desceptă pe vitejii si ambitiosii nostri vecini, si ale aretă că si acestu visu este celu mai asurdu d'in tote visurile. Sê ne incercâmu si adi a vorbă cu Maghiarii ca doi buni vecini séu, deca le place mai bine, ca doi buni neguciatori.

Maghiarii spera că voru gasi ocaziunea de a pune Romani'a libera sub sabia, candu Francia va fi in resbelu cu Prusia. Dar' ore Europa civilisata fi va ea osandita a vedé si a asistă cu braciele incrucisiate la unu resbelu intre Francia si Prusia? Interesele ecce mari, ce suntu fin jocu, ne face a crede că, nici Francia nici Prusia nu voru ceteză sê incepa unu ascemene resbelu care de securu, ori cari ar' fi rezultatulu armelor, ar' aduce cele mai mari catastrofe si politice si comerciale. Daca dar' lumea civilisata va scapă de acelu resbelu, este in interesulu regatului meghiaru sê aiba pe Romani ca inimici, pe langa Slavii si Germanii d'in Austria? Că-ci nu se voru fi amagindu Maghiarii pan'a nu scă că dualismulu, astu-felul precum stă acumu, nu este suferit nici de Slavii nici de Germanii d'in Austria.

Se punemu acumu cestiunea pe celu-l-altu teremu. Sê admitemu că Francia va declară resbelu Prusiei, adica Germaniei Nordului. Acestu resbelu — este invederatu că nu se va potè face de cătu prin aliantia cu Austria si cu Germania de la Sudu. Antâi'a intrebare ce facem este: Germania de Sudu fiava de asta dată mai credinciosa politicei Austriei si mai sprintena in miscarile sale, de cătu fu in 1866? Si se nu sê uite că acesta intrebare este cu atât'u mai grava, cu cătu acumu lupt'a va fi intre Germania si o potere straina. Fiindu inse că place potè politicei austro-magiarare a crede că Germania va combate sub drapelul Austriei, spre a scapă de unitatea ei sub Prusia, vomu admite si acesta ipotesa. In acestu casu inse este invederatu că Imperiulu austro-magiaru va trebul sê pue in linie de bataie, contra Germaniei Nordului cea mai mare parte d'in ostirea de care va potè dispune. Intrebâmu dar' pe guvernulu austro-magiaru: crede elu că in acestu casu i va remane destula ostire disponibile spre a opri pe Bozni, pe Croati, pe Serbi si pe Romani d'a nu se reseculă, si că-i va mai remană si o alta potere armata spre a combate pe Serbi, pe Bulgari si pe Romani, si a intinde biciulu de focu alu lui Atil'a peste tote poporele pana la Mareea-Negra?

Scimu bine că bunii nostri vecini Maghiarii ajutati si de pres'a austro-magiară d'in tier'a nostra, ne credu atât'u de desorganisati si atât'u de demoralisati in cătu sê-i primim cu capetele pe tipsie. Facem inse apelu la inteligiția si la patriotismulu loru si-i rogâmu să cugete putinu, si se voru convinge ei insii că nu Romanii de asta-di, avendu in capulu loru pe Acel'a, prin vinele cárui-a curge sangele lui Friderik celu Mare si alu lui Napoleone, voru indură o invasiune, fără ca celu de pe urma judecă betranu s'o intempine cu unu glontiu, fia si chiaru cu unu bolovanu. Cumu dar' credu că cu armat'a, ce le va mai remană disponibile, avendu la spatele ei revolt'a si in facia-i o natiune ce-si apera avere, onorea si a ei existintia voru potè cuceri Romani'a de asta-di? Se treccemu inse si peste tote acestea si sê admitemu cu orgoliulu magiaru si cu ultra crestinesc'a umilintia a opositionii nostre, că Austro-Magiarii voru fi pe deplinu invingatori in tote părțile. Tote aceste admintindu-le aci, greutatea incepe d'in nou, in locu d'a se sfirsî. Este cu potintia ca Franc'a, Itali'a, Spania, Engler'a, Rusia si Prusia sê primesca, ca Romani'a sê pera in imperiulu Austro-Magiaru! Ca sê placemu pe deplinu bunilor nostri vecini, vomu admite totu ce este peste potintia si vomu primi cu d'insii, că tote poterile se voru întruni spre a admite, chiaru adi, in epoc'a reinviarei inatiunalitătilor, perira unei natiunalităti de 12 milioane.

Ei bine, chiaru atunci cugete Maghiarii si spuna ei insii, daca acést'a ar' fi in favoarea loru séu d'in contra pentru a loru perire? Romanii toti incorporati cu Imperiulu, mai potè ore esiste dualismulu in favoarea Magiarilor? Ce felu? D. de Beust, avendu pe d'o

Pretiul de Prenumeratîne:  
Pre trei lune . . . 4 fl. v. a.  
Pre siese lune . . . 7 fl. 50 cr.  
Pre anulu intregu . . . 15 fl.

Pentru Romani:  
4 galb. pre anu, — 2 galb. pre 1/4 de anu, — si 1 galb. pre 1/4 de anu.

Pentru Insertiuni:  
10 cr. de linia, si 80 cr. taps'a timbrală pentru fiecare publicație separată. In locul deschis 20 cr. de linia  
Unu exempliaru costă 10 cr.  
~~~~~

parte 17 milioane de S'avi si pe d'alta 10—12 milioane de Romani, va mai voi si va mai potè sê mentine dualismulu in favoarea Magiarilor, si imperiulu sê se numesca Austro-Ungaru?! Daca orgoliulu Magiarilor i orbesce para aci, apoi tienă minte aceste cuvinte amicale ce le adresam astea-dii: acelu orgoliu elu singuru este d'ajunsu spre a le aduce cea mai secura si cea mai deplina perire.

Proiectulu propus de d. Deák, pentru „Egal'a indreptatîre a natiunalitatilor“, este mai reu potè de cătu chiaru celu d'antîu. Reproducemu mai la vale acea nenorocita aberatiune, acelu proiectu fatal pentru prosperitatea regatului magiaru si dîcemu Ungurilor cu cea mai viua dorere si cu cea mai buna creditia: Rupeti acelu proiectu; rupeti-lu in data, că-ci mentienendu-lu elu va fi .. vai! .. pentru Ungari'a camasă lui Nessus.

Diet'a Ungariei.

(Finea si linie camerei reprezentantilor, tienuta in 1. decembrie.)

Alesandru Bohatielu dice, că proiectulu de lege d'in cestiune nu este destulu de aptu pentru intarirea intereselor comune; nu corespunde nece d'in caus'a, că-ci nu este sustinutu de principiulu egalității. Springesce motiunea lui Rannicher.

Wenckheim, ministru de interne, roga pre toti cei insemnatati, ca sê vorbesca cătu se potè mai scurtu, că-ci altintre s'ar impiedecă punerea in valoare a proiectului de lege.

Mihaiu Binder springesce motiunea lui Rannicher.

Ludovicu Papp, esprimendu-si dorint'a, ca proiectulu sê devina cătu mai curendu lege, renunția de cuventu. (Aprobare.)

Wlad: (Strigări: abdî de cuventu!) Nu abdîu! — Eu pretiuseu pe deplinu causele produse de dnulu ministru de interne. Semtu insemnatatea momintelor, sciu, că tempulu e scurtu, si trebue numai să-mi esprimu parerea de rêu, că nu potu abdîce de cuventu, si potu nu me voi pronuntia asi de scurtu, pre cum se cuvine si pre cum asiu dori. Totu-si credu a fi convinsi, cu totii, că cele ce s'au disu, se dicu, séu se voru dice la obiectu d'in partea unui-a séu altui-a d'intre deputati, mai bine să se dică aici, decâtă int'altu locu (Asie e!). Si in asta privintia ori-cătu de scumpu să fia tempulu, nu se va perde cu lucruri nefolositorie (Asie e! s'audîmu!). Sun constrinsu a vorbă, eu atât'u mai vertosu, pentru că puseniunea mea in acestu obiectu e pră deosebita.

Proiectulu de resolutiune presintatul prin deputatulu Maceleriu lu-am subscrisu si eu cu 19 alti deputati, dar motivele cuprinse într'acelu-a nu sunt ale mele, pentru că eu plecu cu totul d'in altu punctu de vedere, si numai partea a două a proiectului de resolutiune o acceptu ca a mea.

Puntul meu de mancare e legalitatea. Eu accep tu art VIII d'in Posiunul de la 1848, acceptu I art. alu dietei d'in 1848 ca legi, a caroru valoare nu potu fi obiectu de disputa. De si I articolu transilvanu in sensulu legilor transilvane, judecandu-lu d'in puntul de vedere alu dreptului publicu transilvanu, nu corespunde pre deplinu toturor răcerintelor legale, totu-si s'a activat a faptice la 1848 prin aceea, că in sensulu si conformu conclusului acelui articolu, totu cercuirele alegatorie d'in Transilvania au alesu deputati la diet'a Ungariei conchiamata in Pest'a pe 2 iuliu 1848; la alegorile aceste-a au participat cei indreptatitati atât'u d'in partea magiarilor si secuilor, cătu d'in partea sasilor, pre cum si d'in partea romanilor, si in urmarea aceea s'au presintat in diet'a numita mai multi deputati romani si sasi, si au luat parte la d'ins'a pana la indepartarea loru in lun'a lui septembrie alu acelui-si anu (Intrerumperi: asie e! Aprobare). Dar pentru că primescu acesti articli nu urmează aceea, ce voiesc a deduce partea cea mai mare d'intre dvostă, că adeca atunci trebue să primescu si proiectulu de lege presintatul de ministrul de interne. Articlii d'in 1848 ai dietelor de la Posiunul si Clusiu au enuntat unuia, si acést'a nu se mai poate pune la intrebare. Articlii de lege d'in Posiunul si Clusiu inse n'au regulat modalitatea executarei si realizarei unuia; vi voi eti paragrafulu respectivu de lege (Intrerumperi: lu-scim!), de si lu-sciti, eu totu-si vi-lu voi eti, pentru că voi descoperi intr'insulu una insusitate, asupr'a care-a nu s'a estinsu atentiunea nostra, séu celu putinu nu s'a amintit pana acum.

Paragrafulu 4 d'in articululu de lege alu dietei de Posiunul d'in 1848 suna in urmatorul modu: „Ministeriul reponditoru e obligat, ca folosindu tote midilocele legale să

se puna in contielegere cu comisiunea denumita spre acestu scop de diet'a transilvana trecuta, asemenea si cu diet'a, care va trebui se conchiamare catu de curendu in Transilvania, in totu casulu inse se faca pasii necesari pentru executarea perfecta a uniunii si in asta privintia se substerna distei viitorie unu proiectu detaiat de lege etc."

Dvostra dloru sciti, ca diet'a din Posiunii si-a adusul conlusele sale pre la finea lui martiu si pre la inceputul lui aprilie 1848, totu asie veti sci, ca diet'a transilvana a tenuat consultarile si a adusul legile sale in lun'a lui iuniu 1848. Prin urmare ordinatiunea acestei legi nu se poate aplică la comisiunea remnicolaria, de care vorbesce §-ului 2, art. I alu dietei din Clusiu, ci se referesce la comisiunea, ce au fostu esmisu-o diet'a transilvana din 1847 in caus'a uniunii, spre a conferi cu comisiunea remnicolaria esmisa de diet'a Ungariei. Articulul de lege din Clusiu inse n'a indrumatua acea comisiune, spre a conferi cu ministeriul Ungariei, care era chiamata si indreptatita la acēst'a in sensulu ordinatiunei apriate a art. 7 din diet'a de Posiunii de la 1848, ci in sensulu §-ului 2. art. I alu dietei din Clusiu de la 1848 a alesu una noua deputatiune remnicolaria sub presedintia contelui Iosif Teleki, si in casulu candu acestu-a aru fi impedecatu, sub presedintia bar. Franciscu Kemény, care era presedintele dietei. Asie dara ordinatiunea apriata a legei nu s'a observatu.

Dar ca se nu pota dice cine-va despre mine, ca de si credu a fi intrepretat bine legea, sum rabulistu si me servescu cu apucaturee advocationale, dechiaru, ca pondulu principal, pre care mi-voiu basa ratiunaminte mele, nu lu-punu pre acea, ca nu s'a observatu dispusetiunea legii. Eu am voitutu numai a areta, ca nu s'a satisfacutu ordinatiunei apriate a legii. Apoi se nu luamu lucrul asie, pre cum aru fi trebuitu se se intempe conformu legii, ci asie pre cum s'a intemplatu. — Diet'a din Clusiu de la 1848 a alesu in sensulu §-ului 2, art. I, una comisiune; alesu-a ore in acēst'a comisiune numai pre membrii comisiunei de la 1847, seu ba, nu sciu; se pota ca s'au alesu tocmai acci-a, dar' despre acēst'a legea nu amintesce nimicu; eu presupunu dara, ca a alesu totu membri noui, ceea ce altcum e lucru secundariu. — Cari aru fi fostu agendele comisiunei? Dupa parerea mea aceea, ce a cercucrisu §-ului 2, art. I alu dietei din Clusiu de la 1848, atat de chiaru si anumitu, cu urmatoriele cuvinte: „A conlucră la intrunirea intereselor Transilvaniei cu ale Ungariei, si a pregati materia pentru proiectele de legi, cari va avea ministeriul a la substerne dietei viitorie comune.“

Implinitu-si-a ore comisiunea mandatulu seu ori ba, nu sciu; deputatulu Iosif Hosszu afirmă, ca lu-a implinitu, eu inse, dloru, care am fostu deputatu in diet'a din Pest'a de la 1848, nu mi-aducu a minte, ca comisiunea aceea se-si fia presintatu elaboratul seu, cu atat mai putien, ca ministeriul se fia presintatu proiectu de lege in asta privintia.

Standu lucrul astu-feliu, ce aru fi fostu de facutu?

Deca numit'a comisiune nu si-a implinitu detorintia, ministeriul aru fi trebuitu se o provoce la acēst'a. Acum inse nu se mai pota, pentru ca presedintii si membrii ei parteau mai mare au morit.

Una noua comisiune nu se pota alege, pentru ca, pre

cum pretindeti dvostra si pre cum dispune legea, diet'a din Clusiu de la 1848 a fostu ultim'a dieta in Transilvania. Ei bine, dloru, acceptu punctul de vedere alu dvostra, dar apoi legile din 1848 nu dispunu ore si in privintia Croaciei, care pana la 1848 a fostu in legatura cu multu mai strinsa cu Ungaria de catu Transilvani'a, care avea guvernul seu si diet'a sa propria? Legatur'a Croaciei cu Ungaria a incetat in urmarea evenimentelor din 1848, pre cum au incetat si referintile de pana atunci ale Transilvaniei cu Ungaria. Si ce s'a intemplatu cu Croati'a? Legatiunea din 1861 a acceptatuna procedura demna de tota laud'a, si pre care o stimu in modu eminente, oferindu Croaciei una carta alba, si asie apoi s'a facutu impacatiunea. De s'aru fi fortatii acēst'a impacatiune, de siguru ca nu s'aru fi realizat. Fiindu ca dvostra ati ascultat pre Croati, impacatiunea s'a facutu, si asie deputatii croati au venit bucurosi la noi, si diet'a i-a salutat si primitu cu bucuria.

Asie dara motivulu meu principalu in privintia regularei cestiunii transilvane de uniune e, ca principiul conducatoriu se nu fia intr'atatu legea, catu mai multu ecuitatea observata fatia cu Croati'a. Ecuitatea fatia cu una tiera, care in decursu de 300 ani a avutu vietia autonoma de statu, o recere mai vertosu greu'a constelatiune politica de asta-di a Europei.

Dloru, vi veti aduce a minte, ca in 19 februarie 1866 v'amu spusu, ca eu sum unulu d'intre cei putieni romani intieleginti, cari partinescu uniunea; dvostra ati risu atunci de mine, ceea ce n'am meritatu. Cu tote acestea eu sum si am fostu amiculu uniunei. Pentru ce? Pentru ca sum de pararea, ca uniunea e nu numai in interesulu magiarului ci si in alu romanului. Cate si catu de vitale interese i-lega pre acesti-a la olala! Si apoi romanii din Ungaria si cei din Transilvania nu sunt ei ore in legatura strinsa unii cu altii in privintia besericesca, si adeca atatul cei gr. catolici catu si cei gr. orientali, candu cei d'antai se tenu de metropol'a din Alba-Iuli'a, cesti din urma de metropol'a din Sibiu? Afara de aceste-a mai sunt si alte interese si consideratiuni, cari nu voiu a le insira, pentru ca cuventarea mea se nu devina pre lunga. Dar, dloru, insu-si poporul romanu nu s'a dechiaratu nici una data, ca nu voiesce uniunea, ci chiaru adunarea poporului romanu in Blasius la 13 mai 1848, s'a dechiaratu ca in principiu nu e contraria uniunei si legaturei mai strinsu cu Ungaria, ci a dorit u numai, ca poporul romanu din Transilvania, recependu-se ca a patra natiune a tierii, ca atare se face parte la conclusulu despre uniune, pentru ca se nu pota dice, ca s'a decis „de nobis sine nobis.“ Tocmai pentru acēst'a diet'a din Clusiu, la care a petitiunatu congressul din Blasius prin una deputatiune de 100 membri, — dupa modest'a mea parere n'a procesu desatul de ratiunalu, candu n'a implinitu punctul principalu alu petitiunei, ca ci altcum s'aru fi crutiatu sangele de omu. Facutu a ore bine seu reu, nu mai e de lipsa a esaminu, destulu ca uniunea s'a facutu. Da, dar restezu inca regularea definitiva a dispusetiunilor, ce emanaza din principiul uniunei, si acēst'a regulare articlii dietei din Ungaria si Transilvania, cari trateza despre uniune, n'au efectuatu-o.

Fiti condusi, dloru, in asta cestiu si cu privintia la

Transilvani'a de aceea-si ecuitate si generositate, ce ati documentat-o fatia cu Croati'a, si poteti fi siguri, ca uniunea va fi salutarla si durabila pentru amendoue tierele. Se pota, ca intr'una dieta de nou conchiamata cei interesati, si anume romanii si sasii, voru pretinde mai multu, de catu contine proiectul de fatia, dar se pota se cere si mai putien. In amendoue casurile inse resultatul aru fi unu avantaju nepretuitu, va se dicea, atunci nu s'aru pota plange nime, ca n'a fostu ascultat, pre cum a dorit. Judecati numai, dloru, catu de mare e diferintia intre octroare si intre una lega statutorita cu invoirea ambelor parti.

Ei, dloru, am studiatu istoria universala, am studiatu vieri a staturilor europene si desvoltarea constitutiunilor lor, si am aflatu, ca modalitatea uniunii Transilvaniei cu Ungaria e forte analoga uniunii Irlandiei cu Anglia. Apoi, dloru, deca una tierisiora atatu de mica ca Irlanda a casatu potintei Anglie atate neplaceri, atunci Transilvania, redusa la starea Irlandiei, pota cauza unei tiere mai mico, pre cum e Ungaria, neplaceri cu multu mai mari.

Eu mi-iubescu patria cu ardore, si pentru aceea sau voi a o scuti de atari neplaceri si pericile, si pentru aceea mi radicu vocea, ca-ci credeti-mi, dloru, pentru mine aru fi cu multu mai usioru, ba si mai placutu a tacere (Intrerumperi: se pota!); nu numai se pota, dar in fapta asie e, ca-ci midi-locitoriu nu si-pra castiga multiamire nici din una nici din alta parte, dar in mominte atatu de importanti, candu se compune atare lege, nu potu tacere, pentru ca eu nu dorescu, ca patria mea se aiba una Irlandia.

Pote mi-va replică cine-va, ca de ora ce diet'a din 1848 a esmisu una comisiune pentru regularea uniunei, conchiamarea unei diete noue nu e de lipsa, pentru ca aceea si asie n'aru fi legala. La acēst'a respondu, ca conchiamarea unei diete noue o pretinde oportunitatea, utilitatea si ecuitatea.

Apoi nu trebuie se perdemu d'in vedere, ca de la 1848 in coce Transilvania a avutu doue diete, adeca in Sibiu la 1863, si in Clusiu la 1865, si nu vedu cauza, pentru ce se nu se conchiamare si a trei'a dieta prin regule incoronata, deca si cu punctul side dorit, si se pota midiloci linisirea tuturor. Dvostra dictei, ca diet'a din Sibiu n'a fostu legala. E dreptu, de alta parte inse nu se pota nega, ca aceea a fostu conchiamata pre bas'a unei legi de alegere liberale, de si octroate, si a corespunsu cerintelor majoritatii poporatiunei, ale romanilor, pre candu diet'a din 1865 in Clusiu a fostu conchiamata pre bas'a unei legi de alegere neliberale, si n'a corespunsu cerintelor majoritatii, pre cum nici n'a fostu de lipsa, ca-ci altcum s'aru fi crutiatu sangele de omu. Fatiu a ore bine seu reu, nu mai e de lipsa a esaminu, destulu ca uniunea s'a facutu. Da, dar restezu inca regularea definitiva a dispusetiunilor, ce emanaza din principiul uniunei, si acēst'a regulare articlii dietei din Ungaria si Transilvania, cari trateza despre uniune, n'au efectuato.

Atat'a inse sta, si remane dreptu, ca acei factori, cari au conchiamatu diet'a din 1863, au procesu cu multu mai ecuitabilu de catu cei ce au conchiamatu diet'a din 1865, pentru ca cei din 1863, nu numai au conchiamatu diet'a pre basa mai liberala, ci au si crutiatu slabitiunile unei clase numeroase de popor, si au staruitu a indestul pretensiunile lor,

F O I S I O R A.

Poesiele lui George Sionu.

(Edit. Bucuresti. 1857.)

I.

In nici unu ramu alu literaturi nostre nu suntemu mai originali, totu-o-data nicairi n'amu imitatu mai multu ca toma in poesia. Aceasta afirmatiune va paré paradoxal, parerea va incetă inse indata ce vomu sci, ca noi d'intre tote ramurile literaturi pan'acumu mai multu am scrisu poesia. Noi potem dîce numai, ca avemu poesie originali, nu inse si poeti originali. Fia-care a imitatu pre unulu, doi pota si trei poeti straini, mai de aproape seu mai de parte, la lumina seu la intunericu, astu-feliu incatam veditu poesie straine traduse in romanesce, si fiindu-ca tradicatoriul uitase seu afise de bine a nu mai spune, ca e traductiune ori celu putien stricta imitatiune, unu altu strainu apoi a tradusu in alta limba aceea-si poesia, ca si cum ar' fi originale romana. *)

Poesiele lui G. Sionu au trecutu si mai trecu pota la multi de cele mai originale. — Inse inainte d'a intră in apreciare loru, abstragendu de la tote alte consideratiuni, se-mi fia permisu a demustră in catu: sunt ele originali si in catu imitatiuni seu chiar' traductiuni. O cestiu delicate si totu-o-data ingrată! Dar' adeverul mai pre susu de tote!

In catu cunoscu literatur'a altoru popore, am aflatu, ca G. Sionu a voitutu se fia copilulu legitimu alu celebrului Béranger. Forte putiene poesie vomu afila in cari, abstragendu de la cele traduse, seu d'aprope imitate, se nu afila seu intrega inde'a fundamentala, seu sorgentele inspiratiunei, seu mai bine alu ocasiunei, seu dese si firme reminiscente, si in casulu celu mai favorabile, o uvertura a tonului, a timbrului din poesiele lui Béranger.

*) Vedi „Uria siu Daciei“ tradusu de L. A. Staufe in „Romanische Poeten“ ca originalu alu lui C. Neograssi, pre candu acesta lu-tradusese din Victor Hugo schimbandu numele locurilor. Asie ce-va s'ar pota intempla si cu „Cantele Margaretei“ de V. Aleandri, deca „Mignon“ a lui Goethe n'ar' fi atatu de cunoscuta!

Nu-mi permite nici spatiulu, dar' nu am nici voia a intinde aici unu lungu interrogatori si o scrupulosa confrontare intre copilu si tata. Cine va avea placere, va pota face acēst'a pre usioru si fara ajutoriul meu. Eu me marginescu la urmatoriele:

„Noroculu“ (La fortune). Eta cum canta Béranger:

Pan! Pan! est-ce ma brune,
Pan! Pan! qui frappe en bas?
Pan! pan! c'est la Fortune:
Pan! pan! je n'ouvre pas.
Er' Sionu:
Cene bate la portitia?
Toc! toc! toc! ce audu eu?
Tu esti draga copilitia? (sic)
Tu esti angerelulu meu?
„Ba nu, nu; eu sunt Noroculu.
etc. et.

Orangutanulu (Les Orangs-Outangs). Acera-si idea, acoce-si strofa, si totu atatea, acel'a-si refrenu!

Messieurs, l'homme fut en tout temps
Le singe des orangs-outangs.
Că cum vedu p'acestu pamantu
Omenii maimutie sunt.

„Că cum“ nesuferibile cacofonia.

Rundunelele proscritsului (Les Hirondelles)

Bunii mei lectori se nu-si pregete a confronta aici intre-gu asia numitul originalu romanu cu celu francesu.

Les Hirondelles.

Captif au rivage du Maure,
Un guerrier courbé sous ses fers,
Dissait: Je vous revoie encore,
Oiseaux ennemis des hivers.
Hirondelles, que l'espérance
Suit jusqu'en ces brûlants climats,
Sans doute vous quittez la France:
De mon pays ne me parlez-vous pas?

Depuis trois ans je vous conjure
De m'apporter un souvenir
Du vallon où ma vie obscure
Se berçait d'un doux avenir.
Au détour d'une eau qui chemine
A flots purs, sous de frais lilas,
Vous avez vu notre chaumine:
De ce vallon ne me parlez-vous pas?

L'une de vous peut-être est née
Au toit où j'ai reçu le jour;
Là, d'une mère infortunée
Vous avez dû plaindre l'amour.
Mourante, elle croit à toute heure
Entendre le bruit de mes pas;
Elle écoute, et puis elle pleure
De son amour ne me parlez-vous pas?

Ma soeur est-elle mariée?
Avez-vous vu de nos garçons
La foule, aux nôces conviée,
La célébrer dans leurs chansons?
Et ces compagnons du jeune âge
Qui m'ont suivi dans les combats,
Ont-ils revu tous le village?
De tant d'amis ne me parlez-vous pas?

Sur leurs corps l'étranger, peut-être,
Du vallon reprend le chemin;
Sous mon chaume il commande en maître;
De ma soeur il trouble l'hymen.
Pour moi plus de mère qui prie,
Et partout des fers ici-bas.
Hirondelles de ma patrie,
De ses malheurs ne me parlez-vous pas?

Rundunelele proscritsului.

Mandre negre rundune!
Ce sburati in diosu si 'n susu?

tu tote că i-au esplotat în avantajul și folosulu propriu. De ari fi datu proovedinti'a, ca acelă barbat, cari in anul 1865 stău in fruntea guvernului si a caror amore de patria o stimezu sinceru, — să fia lucratu, ca in locu să conchiamă diet'a d'in Clusiu de la 1865, pre care deputati magiari si secuiesci nu o recunoscera ca legala, sasii si romani nu o doriau, ér' cercustarile nu o justificau, să induplice pre deputati magiari si secuiesci alesi pentru diet'a d'in 1864 de la Sibiu, să se duca acolo si să incepe consultarile despre dispusețiunile pentru modalitatea realizarei uniunii, si să fia facutu concluse, pentru că in casulu acestu-a uniunea s'ar fi decisă si urmarile ei s'ar fi complanatu cu invorea generala! Fieșce că proverbialu dice: dupa ploia nu trebuie capeneagu, dar dîce si aceea, să invertemu d'in trecutu.

Celoru carii facu d'in capu audindu, că legea de uniune in diet'a d'in Sibiu s'ar fi votat fără tota indoiel'a, li respundu: să nu uite, că elemintele acestei diete si asiè divergeza multu unele de altele (Renuntia de cuventu!) — nu renuntiu, — si interesele noastre au fostu, si intr'ună dieta nouă aru fi forte incalcite, si jalusi'a reciproca intre d'inselu s'ar fi virfutu si s'ar virginaante, in cătu barbatiloru isteti si cu ini-m'a buna, pre cum sunt barbatii guvernului actualu, li-aru succed fără indoiel'a, a le intrebuintă in folosulu patriei si a deslegă acăsta fatala cestiune spre salutea patriei comune.

In urmarea acăstă primescu partea a dou'a a proiectului de resolutiune, respective proiectulu presintat prin deputatul Macelariu: guvernul să se impozerescă, ca in sensul articolului V alui dietei de Posiunii d'in 1848 să conchiamă in Transilvania una dicta nouă, in acea dieta să esopere deslegarea cestiunilor, respective a detaiurilor proveninti d'in cestiunea uniunii, si stabilirea respectiva să o substerne dietei viitorie comune spre inarticulare.

Ladislau Berzenzey ar' fi dorit, ca acestu obiectu să se fia pertratat mai de curundu. Observa, că viet'a natiunei romane se incepe cu incorporarea Transilvaniei către Ungaria.

Vicentiu Babesiu dice, că proiectulu de resolutiune nu ataca uniunea si legalitatea ei, ci maneca numai d'in punctulu de vedere alu primei adrese, adeca ca să nu se pună atâtă-a pretiu pre literele morte, cari vatemă cele mai sante interese a le poporeloru (Sgomotu mare).

Gregoriu Székely recede.

Emiliu Trauschenfels dechiara, că alegatorii săi au primitu cu bucuria uniunea.

Puscariu ar' fi dorit, ca uniunea să se fia facutu prin diet'a Transilvaniei.

Sigismundu Papp: (nu este de fată.)

Csengery springesce proiectulu de lege, căci contopește Transilvania cu Ungaria. Transilvania — dice oratoriul — are de multu ace'a-si anima cu a Ungariei, noi suntemu legati prin origine si sange. (Aprobare.)

Proiectulu de lege despre uniune se primă de majoritate prin scolare, precum si urmatoriele două proiecte de resolutiune ale comisiunei centrali: 1) Să se provoca ministeriul prin decisiunea camerei ca,

cu privire la emendarea legei electoralui, să presinte dictei celei mai de aproape unu proiectu de lege validu pentru tota tier'a; 2) Să se provoca ministeriul, ca să dispuna cătu mai curendu pentru punerea in valoare a articolului de lege de la Posoniul XVIII si in Transilvania.

Horváth, ministrul alu justitiei dechiara, că după organizarea tablei regesci d'in Transilvania va introduce indata si acolo institutiunea jury-lui.

La pertratarea speciale, Bobory doresce ca cuventul de la § 1 „natiuni“ să se schimbe in „natiunalităti.“

Se primesc t-stulu originale.

§-ulu 2 se primesc fără vr'o observare. La §-ulu 3, Iosifu Hosszu se dechiara, că acestu § i-a nimicitu tote sperantile nutritie de 20 ani.

Se primă după testulu originale. Asiderea §-ii 4, 5, 6 si 7. Totu asiè §-ulu 8.

Kapp face la § 9 amendamentul: „Natiunea sasesca alege liberu pre comitele sasescu, pre langa intarirea prè inalta.“

Ludovicu Berzenzey renuncia la cuventu. Binder considera de forte importante acestu amendament, si lu-springesce.

Berzenzey nu se poate retinend de a nu vorbi. Reflecteză lui Binder, că Secuii inca aru potă cere drepturi pre bas'a legilor vechie; asiè, de exemplu, Secuii au fostu scutiti de dâri si numai can lu se marita feta principelui au trebuitu să friga boi. (Risus gomotu si aplause.)

Carolu Zeyk nu atribue ce-va importanta mare dreptului de alegere, căci acela-a trece prin două candidatiuni. Inse de ar' fi chiaru si importanța, nu consuna cu sistemul parlamentare.

Sigismundu Popu nu cunoște universitatea sasescu, ci numai natiune, si nu voiesce nece comite sasescu, căci asiè ar' pretinde si unu comite romanu.

Presedintele submite cestiunea votului: testulu originale se primesc cu una majoritate insennata.

Fridericu Eitel voiesce, ca aline'a a 2-a a §-ului 10 să se omida.

Iosifu Hosszu recede.

Sigismundu Popu doresce ca, in linea a 3-a, in locu de „natiunea sasesca“ să se pună „fundu re-gescu.“

Emiliu Trauschenfels springesce testulu originale. Se primesc.

§-ii 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 si 18 se primesc aproape fără vr'o modificatiune.

Deci proiectulu de lege relativ la uniunea Transilvaniei se primă atâtă in genere, cătu si in specie; votarea definitiva se va intemplă in siedint'a de mane după a media-di.

Raportul comisiunei pentru inarmare, presintat prin Mauritiu Perczel, se va tipari si distribu membrilor si se va pune la ordinea dîlei de mane.

Ordinea dîlei de mane: controlarea detorielor pendinti de statu si projectul de lege relativ la pensiunile comuni. Afara de acăstă, se află gata raportul comisiunei budgetarie relativ la spesele judecătorelor pentru cetătatele organizate, precum si raportul relativ la immunitatea lefelor profesorilor de Universitate.

Siedint'a se inchiaia la 9 ore ser'a.

Siedint'a d'in 2 diecemvre a casei reprezentantilor.

Presed. Szentiványi; notariu: c. Ráday D'in partea guvernului: Andrássy, Eötvös, Wenckheim, Gorove, Horváth.

Dupa autenticarea protocolui, se cutescă si se votează definitiv proiectele de legi relative la regularea afacerilor interconfesionali, la procesele divortiale provenite d'in casatoriele miste, projectul de lege despre inarticularea metropoliei gr. cat. de Alb'a-Luli'a si a episcopatelor d'in Lugosiu si Gherla, precum si projectul de lege relativ la linea ferata de la Ora lea-Mare-Clusiu Brasovu.

Ordinea dîlei: Proiectul de lege despre detorile pendinti a fe Statului.

Se primesc in genere si in specie si se tramite casei de susu.

Urmeaza proiectul de lege despre pensiunile comuni.

Dupa una disputa mai lunga, escata la § 2, la care luara parte Csanády, Plachi, Tisza, Nyári, Csiky, Gubody, Berzenzey, Simonyi, Andrásy, Deák si Bónis, proiectul d'in cestiune se primă in genere si in specie.

Urmeaza sub discussiune raportul comisiunei pentru inarmare.

Se primesc atâtă in genere cătu si in specie. Siedint'a se suspinde pana la 4 ore.

Continuanța siedint'i a după media-di sub presedint'a lui Gajzágo, se procede la votarea proiectului de lege relativ la uniunea Transilvaniei, carele se si primă.

Urmeaza pertratarea raportului comisiunei budgetarie relativ la suplenirea speselor judiciai pentru cetătatele organizate.

Vorbira in objectu Horváth, Szaplonczay, Csiky, Nyáry, Kuba, Várady, Bónis, Miletics in favorul cercului de Nagykinkinda.

Raportul se primesc cu una majoritate imposante. Inse acestu casu nu va servi de precedinte pentru municipie.

Urmeaza raportul comisiunei budgetarie relativ la salariele profesorilor de la Universitate. — Comisiunea propune să se dă sub dispusețiunea ministrului de instructiune 12,000 fl., ca să-i impartiesca intre profesorii de la universitate, cari au venituri mai putinė.

Dar' chiar' si acolo unde poetul nostru nu copieaza pre celu francesu, vedem tu totu-si, că elu celu putinu se nevoiesce a-lu copia in metru, in strofa, in modulu tratarii obiectului, alegandu totu odata si materie analogă.

In seurtu, poetul nostru a voită să fia unu Béranger romanu. In cătu inse si-a potutu implini dorint'a, vomu vedé mai in diosu.

Poetul nostru, candu imiteza e rece, esitante in forma si in materia. Prè naturalu, căci elu de o parte nu voiesce, ba d'in contra se feresce a ne dă originalulu, ér' de alta parte, tienendu-se de unu originalu strainu, nu pot merge singuru, nu pot să ne desvolește anim'a sa, să ne dea simțimintele si ideele sale proprii, independinte. Elu se astă, pentru ca să me servu de o spresiune cam tocita, dar' bine nimerita, pre două scaune, nu pot siede inse pre nici unul bine. Acăstă este sortea toturor, cari imitandu său copiandu pre altii voru totu-si să fia originali.

Pentru a ne convige, să citemu inca odata „Rundunelle proscrisului“ reproduce mai susu, si in cetera loru să uităm cu totulu originalulu francesu, si cu tote acestea vomu vedé, că nu ne misca intru nimica, remanemu indiferinti. Să citemu acum originalulu, si anim'a nostra indata se imple de doiosia, vocea incepe a tremură si a se inecă, ochii se implu de lacrimi. — Éta not'a, ce-o face unu editoriu la acăstă celebra elegia. „Mai multi ostasi d'in armat'a nostra d'in Africa, prisni la Arabi, se adună ser'a si incepeau a cantă cantulu rundunelor, dar' nu-lu poteau cantă nici odata pana in fine, pentru că vocea si ochii loru se inecau in lacrime. Asă cantau si Evreii captivi in Babilonu salmulu „La rîurile Babilonului“ — si plangeau aducendu-si aminte de Jerusalim.“

Anim'a, simtiementulu nu se potu imprumută, si cu anim'a altuia, nu poti spune nici odata ce simte anim'a ta.

Să lasăm acestu terenu, pre care poetul, ce ne ocupă; nu se pot sustine, si să trecemu unde cugetăm a-lu astă in domenul său propriu.

(Va urmă.)

Au d'in sinulu tierei mele
Vre o scire ni-ati adusu?
Vai? unu anu acum trece
De candu tier'a n'am vediutu;
Si-am iernat in clima rece
Si reci venturi m'au batutu!
Sburati, mandre rundunele!
Cantati contecele mele.

Ati vediutu voi a mea tiera?
P'acolo voi ati venit?
Nu-i pe acolo primavera
Că pe aici v'ati rateciu?
Vai! pe acolo nu e bine!
De aceea-ati emigrat!
Ati fugit u si voi ca mine
De ochi rei ce v'au tradat!
Sburati mandre rundunele!
Urmati pasii Musei mele.

Ati vediutu voi a mea casa?
Cuibulu vostru nu-i sfarmatu?
De sub stresin'a-mi umbrosa
Nimeni nu v'au alungat?
Vai! casut'a mea-i pustia;
Veduvu este patulu meu!
Eu, fugit u de tirania,
In straini traescu cu greu,
Sburati scumpe rundunele!
Plangeti plangerile mele.

Ati vediutu acolo 'n tiera
Ai mei frati, amici, surori,
Ce ca voi in tempu de vera
Sburati preste campi cu florii?
Vai! m'oru fi plangandu pre minu!
Că-ci si eu am fostu iubit;
Si 'ntre buni am traitu bine,
Că-ci la toti bine-am dorit.

Veniti, mandre rundunele!
Sorbiti lacremele mele!

Ati vediutu a mea gradina,
Unde-o data mandr'a mea
A placerei cupa plina
Cu placere mi-o 'ntindea.
Ah! a mandrei suvenir
Alu meu sufletu au implutu,
Si trecut'a fericire
In veninu s'a prefacutu!
Sburati mandre rundunele
Duceti visuri mandrei mele.

Sburati mandre rundunele!
Si de mergeti inapoi,
Spuneti patimile mele
La cei ce ve vedu pe voi.
Urari dulci de fericire
Celoru carii m'au iubit!
Cugetu dreptu si multiamire
Celoru cari m'au prigonit!
Cale buna rundunele!
Duceti sufletu tierei mele!

Meritulu poetului romanu este fără indoielă numai acea de a fi schimbatu versurile d'in unu locu intr'altulu si de a mai fi lungitu poesi'a cu 20 versuri. Totu pre acăstă corda mergu si Prefati'a (Préface), Censorulu meu (Le Censeur), Ros'a (Rosette), Perulu meu alba (Mes cheveux), Adio (Adieux chasons!).

Indată ce am ajunsu a constată cele de pana aici, suspitionea a si prinsu afunde radecine in anim'a nostra, că pot poetulu si alte mai multe piese le va fi tiesutu totu pre acăstă cale, nu numai d'in Béranger, fără si d'in altii poti, carii pot eu de impreuna cu unii d'intre lectori juu-i cunoscemu. Cu tote acestea nepotendu-me convinge despre contrariu, tote celelalte piese le consideru si le chiar' aperi de originali.

Se primesce.

Urmeaza projectul de lege despre espropriatii cu privire la teritoriul cetății lib. reg. Bud'ă-Pest'a.

Se primesce preste totu, si, cu putine modificatii, si in specie. Mane se va vota definitivu. — Siedint'a se inchiaia.

Cuventarea d. deputatu Sig. Borlea

(tienuta in 1 decembrie, d. m., cu ocaziunea desbaterei articolului de lege relativ la uniunea Transilvaniei cu Ungaria.)

Daca privim cu sange rece, seriosu si fără parțialitate la intemplierile ce se petrecu înainte de amedia-di cu ocaziunea pertratarii cestiuniei de Uniune a Transilvaniei, sum convinsu, că majoritatea camerii va dă dreptu afirmatiunei mele, cum că spiretele sunt aciatate in onorab. camera, si că aici domnesce antipatia in contr'a nostra (Sgomotu mare. Nu e dreptu!).

Să mi-se permită a dovedi acea ce afirmu; căci d. Macelariu, in motivarea projectului de rezoluție, redactat si presintat prin noi, fău impedeclat in continuarea discursului său nu numai de d. presedinte, ci de intrega cameră, si in urmarea acestui interrupțiuni mai multi deputati vorbira cu una furia mare in pertratarea acestei motiuni separate, acea ce a fostu unicul casu sub periodulu sessiuniei prezente, era dupa mai multe rechiamări pro si contra, se concese ca d. Macelariu să-si continue vorbirea, inse d'in caus'a interrupțiunilor si murmurărilor infinite fă silitu să receda de la cuventarea sa, fără de a-o fini si motivă.

De-să scim cu totii, că căti-va deputati, cari nu pricpeu limb'a magiara, si au cetitu discursurile sub toti 3 anii cu tota comoditatea, fără ca să fie fostu impedeclati de cineva, — cu tote acestea d. Avramu Tincu, uitandu-se numai la notitiile sale fă opritu de la cuventu prin onorab. camera, si asiè fă silitu să receda si să parasesca cameră. (Sgomotu mare. Presiedintele trage clopotielul si dfce: Se scie, că dlu deputatu Tincu nu s'a uitatu numai la notitiile sale, ci si-a cetitu discursulu, prin urmare afirmatiunea dului deputatu nu consuna cu fapt'a.)

Eu nu voiescu să replicu dului presedinte, inse siedindu langa dlu deputatu Tincu, am potutu să vedu forte bine, că elu nu si-a cetitu discursulu, ci s'a uitatu numai in notitiile sale, si asiè afirmatiunea mea consuna pre deplinu cu fapt'a. (Sgomotu.)

Intre asemene fapte si impregiurări, nefiindu-ne permisa motivarea projectului nostru de rezoluție, si fiindu impedeclati in libertatea cuventului (Sgomotu mare), este forte naturalu, că ori-ce lamurire său desbatere este imposibile. (Sgomotu mare.)

In urm'a acestor motive, me vedu silitu, de-să cu dorere, a me dechiară, că eu nu potu luă parte nice in desbaterea generale, nice in cea soeciale. (Sgomotu mare.)

Cu tote acestea, in interesulu cestiuniei pă importante de sub desbatere, mi-ieu permissiunea a chiamă cu tota seriositate atentiuonabilei camere (Sgomotu. S'audîmu!) la impregiurarea, că articulul I al legei de Uniune s'a creatu in diet'a de la Clusiu d'in 1848 sub asemene pressiuni, adeca spiretele au fostu asiè de aciatate atunci ca-să asta-di (Sgomotu mare), si apoi esperienti'a, magistr'a cea mai mare a lumiei si a vietiei, ni-a arestatu in destulu urmăriile daunose si forte triste (Sgomotu mare); deci, logic'a pretinde, ca să evitâmu repetirea acestoru evineminte triste (Sgomotu mare.)

Repetiescu dara că, dupa astu-feliu de cercu stări si fapte, eu nu me potu dimite si nece că me voiu dimite in pertratările ulteriori a le acestui obiectu. (Sgomotu mare.)

Cuventarea deputatului Maniu

tienuta in siedint'a d'in 28 noemvre a casei represintantilor.

Marturisescu, domniloru, că de n'asiu afă de lipsa a mi-espune parerile despre acestu obiectu de insemnata principala, acum in d'iu'a a cinc'ia a discusiunei, vediendu că ai ciinti'a casei e de totu obosita, n'asiu mai face pretensiune la atentiuonabilei case, dar fiindu oblegatu la acost'a fatia cu mine insu-mi, permită-mi, onorat'a casa, ca să-mi spunu pre scurtu parerile mele in asta privintia, si să mi-le motivez tuu asiè de scurtu. Proiectul majoritatii, dupa parerea mea, nu corespunde pretinsunilor natuonale de acum, si de aceea nu lu-potu primi ca basa a desbaterii speciale.

Proiectul majoritatii nu contiene principiu, recunoscutu si primitu de dieta mai de multe ori in adresele si rezolutiunile sale, pre cum si de comisiunile esmisse in causa natuonala in elaboratate loru. Dece considerămu, dloru, legile tieriei nostre despre limbă, vomu afă si de acele legi, cari si atunci afă vatemata intregitatea tieriei, deca ore cine in congregatiunile generale va vorbi intr'alta limbă, si nu in cea magiara. In cestiunie acost'a trebuie dara să se conduca unu principiu acestu principiu inse să nu fia stramutabilu nici falsu de interpretat. Eu dorescu, ca prin deslegarea cestiuniei natuonale să se intaresca Ungaria si să se perfecționeze libertatea constitutiunala. In asta privintia dara se cere a fi cu atentiuon, ca prin acost'a deslegare, intregitatea territoriala si unitatea politica a tieriei să nu se scribesca, ci tocmai prin acost'a să se intaresca si otielesca. Ce intielegemu sub intregitatea territoriala, nu mai e de lipsa a o spune, intielesul lu-esprima insu-si cuventul; er' sub unitatea politica nu potu intielege alt'a, de cătu statutul statului in legile si guvernare, si intarirea său debilitarea acestei unitati nu o potu conditiună de la usulu limbelor.

Usiorarea cătu mai posibila a guvernarei recere, ca pre terenul legalitatei, a guvernului centralu, si atunci, candu statul pasiesce ca atare, să se intrebuntiez una limbă, limb'a majoritatii relative său cea magiara.

Sciu eu pătine bine, că deslegarea acestei cestiuni e noua si grea, pentru că referintele tieriei nostre o facu atare, daca primiu inse unu principiu nestramutabilu, atunci deslegarea cestiuniei natuonale e forte usiora, nefiindu alt'a de lipsa, de cătu restrințarea limbii statului in acea mesura, care e neinconjurata de lipsa, pentru ca statul să existe. Dar ca esinti'a statului să recera, ca si in intrulu municipioru să se aplice numai una limbă, ast'a nu o potu aproba. E de lipsa dara a manecă d'in cutare principiu, si acestu-a nu potu fi de cătu principiu egalei indreptatirii natuonale.

Amu spusu, că me voiu restringe a caracteriză numai punctul meu de manecare, si o spunu simplu, că in proiectul minoritatii afă depusu acelu principiu, pre basa carui-a des-

legarea cestiuniei e posibila. On. casa, vediendu, că proiectul minoritatii se ataca d'in atâtate parti, fia-mi iertatu si mie, a contribu putine cuvinte spre a desluç, ce contine acela. Dloru! principiul primaru al proiectului minoritatii e, an-taiu: să se enuntie egal'a indreptatire natuonala; a' dou'a aplicarea principiului majoritatii. Pră on. ministru de cultă a intorsu intrebarea, dicindu, că proiectul minoritatii contine trei principii, adeca: arondarea, domni'a unei limbe, si pro-potinalitatea in aplicarea oficialilor. El! dar eu nu afu să fia asiè. Antâiul principiu e egal'a indreptatire, alu doile aplicarea majoritatii. Pre cum conformu proiectului majoritatii limb'a magiara in tiera si limb'a statului, legelatiunei, limb'a midi-locitoria, tocamasi asiè dupa proiectul minoritatii la judecăduti limb'a majoritatii absolute e limb'a oficiala, si spre a esecută cu dreptate acestu principiu s'a aflatu a fi de lipsa arondarea, dar acost'a ca si alte dispusestiuni se referesce numai la aplicarea principiului, si deca acestu-a nu s'ar proba a acomodabilu, e forte usioru, a lu-schimbă cu altulu, numai să fia recunoscutu principiului.

Legile d'in 1848 credeau, că unitatea politica e vatemata, deca in adunarile juredictiunilor ore-cine vorbesce in alta limbă, si nu in cea magiara, acum inse in acost'a nime nu afă vatemare, ci mai toti sustieni, că unitatea politica e vatemata, deca ore-care juredictiune aru avea alta limbă de administratiune, si nu cea magiara, si totu-si atatu comisiunea esmisa in cau'a natuonala in 1861, cătu si subcomisiunea comisiunei de acum in elaboratul său nu afă a fi vatemata acea unitate, deca s'ar aplică principiul amintit mai nainte. Asiè dara e de lipsa a manecă d'in unu principiu anumit, căci altcum tote depindu de la pricoperea individuala, er' acost'a cestiune de insemnata principala, fără a carei deslegare buna si deplinu indestulitoria impacatiunea nu e inchisă, merita să fia deslegata pre bas'a unui principiu nestramutabilu.

Regretu forte, că s'au aflatu in acost'a casa deputati de acei-a, cari in fati'a omeniloru onesti au incriminat pre deputati nostri nemagiari cu cea mai mare crima, cu nepatriotismul, numai pentru că acestei-a nu potu primi proiectul majoritatii. De la atari incriminari me intoreu cu gretia. Dloru, d'in tenetietile mele me ocupu cu acost'a cestiune si cu modulu deslegarii ei, multu amu cugetatu despre ea, dar nici odata n'amu fostu in stare a o pricepe alt-cum, de cătu d'in punctul de vedere alu patriei comune, si deca me va convinge cine-va, că sprigindu motiunea mea nu promoveza binele patriei, atunci me retragu, dar' să nu cuteze nime a me suscipiu, căci astu-feliu se potu suscipiu si acei-a, cari au propusu altu modu de deslegare, pre cum sunt dñii deputati, cari au facutu parte d'in comisiunea de la 1861, si d'intre cari unii asta-di siuedu pre bancă ministeriala; totu asiè si membrii comisiunei d'in 1867, căci acestei-a au recomandat altu modu de deslegare, adeca au concesu si recunoscutu dreptul juredictiunilor, a si-alege liberu limb'a sa. Dar vi-am promis, că nu voi vorbi multu, de si asiu fi dorit u să me dechiaru mai pre largu; caracterizandu inse punctul meu de manecare prin ilustrarea acestoru doue puncte, si findu că proiectul minoritatii contine principiul, care e unicul aplicabilu la deslegarea drepta, dechiaru, că d'intre cele doue proiecte partinesc pre alu minoritatii.

Indreptare. Datulu nrului tr. 170 punendu-se d'in smintela „Sambeta 5 dec." are a se indreptă: **Joi 3 de c. 21 nov.**; era cuventul de prisosu „graitu" d'in versulu 44, art. I. are a se sterge.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu:

ALESANDRU ROMANU.

Comunicatiunea drumurilor de feru.

Vien'a-Pest'a-Segedinu-Temisor'a-Baziasiu.

De la Vien'a	pleca la 7 ore 45 min. dem. si la 8 ore — min. ser'a.
" Posionu	" 10 " 24 " " 10 " 51 "
" Neuhäusel	" 1 " 23 " diu'a, " 1 " 54 " nöpte
" Pest'a	" 5 " 19 " d. m. " 6 " 31 " deman.
" Czeegléd	" 7 " 54 " " 9 " 14 "
" Segedinu	" 12 " 12 " nöpte, 2 " 55 " dup. m.
" Temisor'a	" 3 " 55 " dem. " 7 " 47 "
" Jasenov'a	" 8 " 4 " " *
" Beserică-Alba	" 8 " 40 " "
Sosesc in Basiasiu la	9 " 10 "

*) De la Temisor'a la Basiasiu comunica nnmai odata.

Basiasiu-Temisor'a-Segedinu-Pest'a-Vien'a.

De la Basiasiu	pleca la 5 ore 55 min. d. a.
" Beserică-Alba	" 6 " 27 "
" Jasenova	" 7 " 6 "
" Temisor'a	" 10 " 40 " ser'a si la 7 ore 25 min. dem
" Segedinu	" 2 " 26 " nöpte, 12 " 58 " diu'a
" Czeegléd	" 6 " 35 " dem. " 6 " 21 " d. a.
" Pest'a	" 9 " 55 " " 9 " 30 " , ser'a
" Neuhäusel	" 1 " 52 " diu'a, " 1 " 8 " nöpt.
" Posionu	" 4 " 48 " d. a. " 4 " 12 " dem.
Cosesce in Vien'a	la 6 " 36 " " 6 " — "

Jasenov'a-Oraviti'a.

De la Jasenov'a	pleca la 8 ore 30 minute demaneti'a.
" Jam	" 9 " 12 "
" Racasdia	" 10 " 12 "

Sosesc in Oraviti'a la 10 " 57 "

Oraviti'a-Jasenov'a.

Do la Oraviti'a	pleca la 4 ore — minute dupa mediodi.
" Racasdia	" 4 " 45 "
" Jam	" 5 " 38 "

Sosesc in Jasenov'a la 8 " — "

Vien'a-Oradea-Mare.

De la Vien'a	pleca la 8 ore — minute ser'a.
" Pest'a	" 6 " 35 " deman.
" Czeegléd	" 9 " 27 "
" Püspök-Ladány*	" 1 " 58 " dup. med.
Sosesc in Orade	la 14 " 4 " 38 "

*) Cale laterale duce la Dobritinu, unde sosesc la 8 ore dupa mediodi.

Oradea-Mare-Vien'a.

De la Orade	pleca la 10 ore 6 minute demaneti'a
Sosesc in Püspök-Ladány*	" 12 " 48 " diu'a
" Czeegléd	" 5 " 41 " ser'a
" Pest'a	" 8 " 37 "
" Vien'a	" 6 " — " demaneti'a

*) Cale laterale vine de la Dobritinu.

Vien'a-Arau.